

Nordic Recom 2013 Helsinki & Tukholma 2.10. – 6.10.2013

Ja niin tapahtui niinä päivinä, Suomen ja Ruotsin pääkaupungeissa, että kokoontuivat kansainvälisen opiskelijaverkoston harvat ja valitut kehittämään alueidensa toimintaa yhden hullun saksalaisen sekä paikalle eksyneen portugalilaisen kanssa. Tämä olkoon tarina niistä vähäisistä, mutta silti tapahtumarikkaista päivistä. Eli kuinka eksyin ensimmäiselle ESTIEM-matkalleni ja selvisin siitä hengissä.

Jo pitkään olin haaveillut ensimmäisestä ESTIEM-matkastani ja kuin salama kirkaalta taivaalta, ESTIEM- ja Kv-vastaavana toiminut Metsolan Teemu tarjosi mahdollisuuden lähteä turvalliselle lähimatkalle Helsinkiin ja siitä aina Tukholmaan asti, suomalaisten ja ruotsalaisten ESTIEMereiden kanssa. Niin sai kotoisa Lappeenranta ja opiskeluun liittyvä stressi jäädä, kun pakkasin laukkuni ja otin junan kohti Aalto-yliopistoa ja matkani ensimmäistä määränpäättä, keskiviikkona 2.10.2013. Paikalle saavuttuani sisälläni vallitsi outo myllerrys, jännityksen vallatessa kehoni määränpään lähestyessä. Ainoat tietoni tapahtumasta siihen mennessä olivat majoittajani nimi ja puhelinnumero, sekä Lappeen Rannasta tulevat osallistujat. Huoli kaikkosi välittömästi saavuttuani Otaniemeen, tuonne teekkareiden synnyinsijoille. Ensimmäisen illan ohjelma olikin pelkkää mukavaa jutustelua ja tutustumista yhdessä monista paikallisista salakapakoista. Selkeä kielimuuri oli silti

Work hard.

olemassa, vaikka pääasiallisesti käytimmekin englantia – eihän sitä osannutkaan läheskään niin hyvin kuin oli kuvitellut ja osa sanoista jäikin vain kielenpäälle pomppimaan. Keskiviikkoiltana nautittujen muutaman keskiketterän ja yksien satsijatkojen jälkeen olikin aika painua yöpuulle, sillä torstaina alkaisi varsinainen koitos virallisen ohjelman merkeissä.

Torstaina, tuona kauniina syysaamuna, saavuttuamme paikalliselle yliopistolle oli virallisen ohjelman vuoro alkaa. Heti aamusta asti nostettiin esille yksi ESTIEMin tärkeimmistä motoista: *Work hard, play hard*. Tämän ohjenuoran kanssa jatkoimmekin päivää eteenpäin, käyden läpi intensiivisiä ja yleishyödyllisiä (usko pois!) koulutuksia hyvien kouluttajien johdolla, niihin liittyviä harjoituksia ja suunnittelimme tulevaa vuotta lomassa

Play hard.

local groupissamme. henkilökohtaisesti yllätyinkin jo ensimmäisen päivän annista – täällähän oppiikin jotain! Auringon lähestyessä jo horisonttia olikin aika siirtää työt sivuun ja siirtyä illan odotetuimpaan osaa, kansainvälisiin sitseihin. Kulttuurishokki olikin aluksi melkoinen, kun sitsit polkaistiin (myöhässä) käyntiin: pöydistä sai poistua koska vain, ruoka tarjoiittiin pöytiin sekä toastit istuivat sitsikansan joukossa, eivätkä omassa pöydässään. Sykkeen tasaannuttua ja edellä mainittuihin kohtiin totuttua alkoi

sitsihenki vallata myös kaikki paikallaolijat, eikä hauskanpidolta vain voinut välttyä.

Perjantai-aamun valjetessa, olikin aika jatkaa työskentelyä oikeiden asioiden parissa, vaikka meininki olikin ihan *everybody dance now*. Lähes sotasuunnitelmien kaltaisten toimintasuunnitelmien suunnittelu jatkui ja tähän käytetty aika ei todellakaan mennyt hukkaan, nyt voinikin hyvällä omallatunnolla sanoa tietväni mitä tehdä, jos yksi estimeri ei ilmesty paikalle, miten saada houkutelua ihmisiä luentotilaisuuteen flashmobin avulla sekä miten jättä turhat tehtävät tekemättä. Pian iltapäivästä olikin aika pakata hieman levällään olevat matkatavarat ja suunnata kohti Länsisatamaa – kohteena ei enempää eikä vähempää kuin party boat. Ennen sitä oli tietenkin pienimuotoinen turistikierrros Helsingissä, missä itse keskityin puhtaasti lokkien laskemiseen ja vakuumiin pakatun presidentinlinnan ihmettelemiseen. Venematka Helsingistä Tukholmaan olikin yksi hausimmista tapahtumista koko tapahtuman aikana: kolme hyttiä samalta käytävältä, tax free, kansainväliset juomapelit sekä yksi sekopäinen saksalainen, joka luuli olevansa

Makuupussit valmiina, odottamassa väsyneitä kotiinpalajaa

omana, takasivat menoa, meininkiä ja kohtaamisia laivapoliisin kanssa pitkälle yöhön ja tulevaan aamuun.

Lauantai jo valjetessa oli aika saapua vieraalle maaperälle, Tukholman miljoonakaupunkiin. Sataman aulassa nautitun, mielettömän aamupalan jälkeen oli aika suunnata Tukholman keskustaan ja Kungliga Tekniska Högskolanin (tästä eteenpäin KTH) tiloihin. Päivän

koulutuksiin liittyi vahvasti oikea käytännönpuoli, olihan aiheina esimerkiksi tapahtumiin rahoituksen hankkiminen. Olipa ohjelmassa myös yksi haka Keski-Eurooppalaisten local groupin kanssa, sekä uskomaton tarina ESTIEMin trjoamista mahdollisuuksista kadonneiden takkien suhteen. Samalla saimme kosketuksen ruotsalaiseen pullakulttuuriin, sillä paikallisia korvapuustin korvikkeita sai aivan joka paikasta. taisipa samaan aikaan olla jopa kansallinen pullapäivä tai muu vastaava kansallista vapaapäivää vastaava juhlatapahtuma. Hyvästä tuuristani johtuen jouduin majoittumaan paljon Tukholman ulkopuolella (n. 40min bussilla suuntaansa), pienessä kalastajakylän tapaisessa pikkukaupungissa. Parisängyn jakaminen toisen ESTIEM-ensikertalaisen kanssa olikin kokemuksena melkoinen, varsinkin kun tämä toinen nimeltä mainitsematon henkilö potki jatkuvasti selkääni yön aikana.

Ilmeeni ns. dagen efter

Saatuamme makuupussit levälleen, oli aika suunnata illan tapahtumia kohti. Illan "main event", kuten kansainvälisesti ilmaistaan, olivat tietenkin ruotsalaiset sitsit, mitkä ovat yllättävän samanakaltaiset suomalaisiin sukulaisiinsa verrattuna. Merkittävimpinä eroina taisivatkin olla ainoastaan laulujen vähäinen määrä,

esitysten suuri määrä sekä oikeasti hyvä ja lämmin ruoka. Sitsien

päätyttyä ja jatkobileiden alkaessa oli myös hyvin aikaa tutustua pallopielen kuninkaan, beer pongin ihmeelliseen maailmaan. Ainoa tappio illan aikana tulikin viimeisessä pelissä, kahdelle ruotsalaiselle hannuhanhelle. Tämän jälkeen oli tavoitteena suunnata tutustumaan Tukholman yöelämään, mutta jostain syystä kielimuuri suomalaisten ja ruotsalaisten välillä oli noussut liian suureksi ja jäimme kauas asetetusta tavoitteesta, päästyämme 2 tunnin aikana ainoastaan noin 100 metrin päähän KTH:n pääovista. Tästä ilta jatkuikin luontevasti paikallisessa opiskelija-asuntolassa, missä suhtauduttiin yllättävän ystävällisesti paikalle yhden jälkeen eksyviin noin kahteenkymmeneen humalaiseen juhlijaan. Tämän jälkeen ilta ottikin yllättävän käänteen, kun jouduimmekin poistumaan ihastuttavan majoittajamme luokse illan viimeisellä bussilla. Loppuilta onkin vain legenda, mutta kuulemma suomalaiset edustajamme kouluttivat ruotsalaisille ohikulkijoille saunakulttuuria bussipysäkillä syntymäasuissaan ja saivat siitä vielä vaivanpalkkaa sekä lisänimet banaani ja kurkku.

Lähes Tylypahkaan verrattava KTH:n päärakennus

Sunnuntaina olikin aika vain (taas) erinomaisen aamupalan ja koko tapahtuman päättävän Tukholman kaupunkikierroksen. Tästä ei ole sen enempää kerrottavaa, kuin että Tukholmassa on vain ja ainoastaan kuuluisia rakennuksia, kujia sekä paikkoja, pois lukien yksi patsas, joka ei ollutkaan pienen pähkäilyn jälkeen kuuluisa. Kierroksen jälkeen oli aika ottaa useita juoksuaskeleita ja syösyä laivalle noin 15 sekuntia ennen sen irtoamista satamasta. Olihan tarkoituksena vetää party boat II vain suomalaisten (ja yhden saksalaisen) kesken. Laivamatkalla

todistettiin onnistuneesti todeksi väite, kuinka väen vähentyessä pidot paranevat. Sunnuntai-illan risteilyllä ei ollut tunkua, joten tanssilatioilla oli tilaa reivata ja tiskillekin pääsi jonottamatta. Tavoitteena olikin ottaa loput mehut irti jo valmiiksi väsyneestä kropasta ja reivata aamuun asti. Tavoitteessa onnistuttiin vain osittain, sillä hytin punkka houkutteli jo ennen kello kolmea.

Maanantai menikin iloisesti kotiinpäin kohti Lappeenrantaan matkatessa ja menneitä päiviä muistellessa. Käteen oli jäänyt tapahtumasta muutakin kuin luu ja kertyipä Facebookiinkin muutama uusi tuttava. Vaikka kyseessä oli ensimmäinen matkani, ei se todellakaan tule olemaan viimeinen, niin hyvän vaikutuksen ystävälliset ja huomioonottavat ihmiset tekivät. Kustannukset olivat minimaaliset, hauskanpito maksimaalista ja saipa sitä useamman päivän ajan kokea sitä mahtavaa ja kuuluisaa ESTIEM-henkeä. Tapahtumat olivat hyvin järjestettyjä ja koordinoituja, eikä tylsiä hetkiä viiden päivän aikana ollut, vaikka yöunet jäivätkin välillä vain parin tunnin mittaisiksi. Kokonaisuutena kyseessä oli aivan loistava tapahtuma, enkä voi kuin suositella matkailua ESTIEMin kanssa. henkilökohtaisena jatkotavoitteena onkin ottaa Etelä-Eurooppaa haltuun ja lähteä ihmettelemään vielä kansainvälisempää meininkiä, yleisessä ESTIEMin hengessä: - work hard, play hard.

Uusia reissuja odotellen,

Miikka Peltomäki

